

Alexander de Vries

We want more, we get more!

Remy de Milde

Remy de Milde, terreinmeester van stadion De Kuip, en Alexander de Vries,, assistant superintendent van The Dutch, hebben twee zaken gemeen: ze zijn jong en heel erg gedreven in hun vak. Kunnen zij hun gedrevenheid vormgeven op hun huidige werkplek en zorgt hun leeftijd voor problemen of voordelen in het bereiken van hun doelen?

Auteur: Karlijn Raats

Een korte introductie over jullie achtergrond.

Remy: "Na zes jaar greenkeeping bij Golfcentrum Rotterdam (GCR) werkte ik ongeveer ook zes jaar voor aannemer Oosthoek bij Golfbaan Delfland, inmiddels als hoofdgreenkeeper. In september 2007 begon ik als terreinmeester van De Kuip." Alexander: "Na een onafgemaakte studie Luchtvaart- en Ruimtevaarttechniek en een voltooide studie Technische bedrijfskunde in Delft ben ik het greenkeepervak ingegaan. Al snel was ik hoofdgreenkeeper bij golfvereniging De Leeuwenbergh. Sinds mei 2009 ben ik als assistant superintendent (equivalent aan assistent-hoofdgreenkeeper) en werk ik onder de Ierse superintendant Niall Richardson op The Dutch."

Wanneer werd je je bewust van je bovenmatige ambitie in het groene vak?

Remy: "Tijdens mijn GCR-stage voor de hoversopleiding vond ik het heerlijk om keihard te

werken. Ook al bestond mijn werk voornamelijk uit het schoonmaken van de binnenhal voor de driving range. Dat viel hoofdgreenkeeper Louis Snelders op en hij vroeg me of ik het greenkeepervak van hem wilde leren. Ik was dolenthousiast. Na mijn stage ben ik als greenkeeper begonnen. Ik was zo leergierig, dat de golfbaan me later ook de kans gaf om mijn diploma hoofdgreenkeeper te halen." Alexander: "Ambitie heb ik altijd gehad. Maar hier op The Dutch komt mijn ambitie heel anders tot uiting dan op Leeuwenbergh. Daar trok ik aan de touwtjes en kon ik mijn energie kwijt in het motiveren van mijn team. Hier voer ik echter samen met de andere assistent-hoofdgreenkeeper Patrick Ryan het beleid uit dat Niall uitstippelt. Toch voelt mijn huidige baan niet aan als een stap terug: bij het tot stand brengen van The Dutch wordt zo hard gas gegeven dat ik alle zeilen moet bijzetten om bij te blijven. Bij Leeuwenbergh had ik qua ambitie en mogelijkhe-

den het plafond bereikt, hier kan ik nog ontzettend veel leren."

Ben je met je jeugdige ambities wel eens tegen de lamp gelopen?

Remy: "Ik werkte als hoofdgreenkeeper op Delfland met een aantal mannen die ouder waren dan ik. Zij hadden in mijn beleving wel eens moeite met het feit dat ik als jonkie de leidinggevende was aldaar. Ik heb toen vooral veel naar hen geluisterd en laten zien dat ik oren heb voor anderen. Ik heb me ook nederig opgesteld door met de schop in de hand te staan. Dat verschilt ook per golfbaan: op de ene baan zit de hoofdgreenkeeper vooral achter zijn bureau en op de andere baan werkt de hoofdgreenkeeper mee met de jongens. Ik nam bij Delfland zelfs het voortouw bij de zwaardere klussen. Dat zit in mijn aard; het voortouw nemen in plaats van delegeren." Alexander: "Nee, als greenkeeper heb ik mijn

neus nog niet gestoten, maar ik merk wel dat Niall Richardson veel meer *know how* heeft dan ik of vele andere hoofdgreenkeepers in Nederland. Wat wij met voetbal hebben, dat hebben leren met golf: hun ogen gaan ervan glinsteren. Vanuit de historie is er een grote passie voor deze sport en hebben de leren er dus ook veel meer ervaring mee. Nu we praktisch gezien de hele greenkeepersorganisatie binnen ons bedrijf aan het opzetten zijn op een zo hoog mogelijk kwaliteitsniveau, is het verrekke handig om Nialls erbij te hebben. Hierdoor hoeft je zelf het wiel niet meer uit te vinden; hij weet allerlei slimme oplossingen die voor hem vanzelfsprekend zijn, maar waar we in Nederland nog nooit van hebben gehoord. Momenteel is de baan in opbouw en begeleiden we de aanlegwerkzaamheden en zaaien we de baan in. Niall komt bijvoorbeeld met het simpele maar enorm praktische idee om bamboestokken met kippengaas rond de net ingezaaide greens te plaatsen zodat er geen konijnen, eenden en ander gevogelte vanuit de waterpartijen op gaan rondstruinen. Of het aantrekken van apart schoeisel met een geheel gladde zool waar geen vuil aan blijft hangen voordat je een green betreedt. Dit om het overbrengen van straatgras en schimmels tegen te gaan.”

Waar ben je goed in?

Remy: “Ik heb hele groene vingers en heb er groot vertrouwen in dat ik goed ben in dit werk. Ik ben gek op gras. Bovendien werk ik altijd keihard. Dat heeft me opgeleverd dat er altijd mensen zijn die een goed woordje voor mij doen.”
Alexander: “Mijn sterke kant is structuur aanbrengen en organiseren. Ik vul Niall goed aan. Die heeft een visie en ik kan daar goed praktische invulling aan geven.”

Remy: “De vorige sportveldbeheerder Henk Fuik stopte in 2000 na 40 dienstjaren met dit werk. Toen was er niemand meer over met een groene achtergrond in het team, totdat ik kwam. Henk Fuik had ook niet de beschikking over een goed machinepark. Arcadis verzorgde alle veldbewerkingen. Ik wilde meer de greenkeepersmethode gaan toepassen op dit veld. Rico Salomons, die zelf ook golft, zag daar wel heil in. Het fieldmanagement kreeg toen een tractor met een Planet Air voor de beluchting, een veldspuit voor vloeibare meststoffen, een kunstmeststrooier, een handmeststrooier en een negenmessige kooimaaiër die de zesmessige kooimaaiër verving. Verder kwamen er na het zien van positieve resultaten bij het PSV-stadion SGL-lampen in De Kuip om het gras te belichten. Bezanden doen we als enige werkzaamheid nog steeds niet zelf, want dat gebeurt slechts één keer per jaar en zo’n machine verdient zich niet terug. Er staan nog wat kleinigheden op mijn verlanglijstje: een klein bezandertje en een klein zaaimachientje. Dan kan ik alles tot in de puntjes zelf verzorgen. Ik vind het heerlijk om mezelf multifunctioneel op machines in te zetten. Ook zaai ik zes à zeven keer per jaar, terwijl dat vroeger één keer per jaar gebeurde. Door het gebruik van een kleine zaaimachine heb je minder rijdschade op het veld. Dit soort technieken nam ik mee uit de greenkeeperswereld. Na een koude winter zoals deze zie je dat hierdoor bijvoorbeeld de doelgebieden zich uitstekend houden.”

Alexander: “Ik zorg voor de praktische opzet van de hele greenkeepersorganisatie: we hebben nu een team van negen man, de ambitie bestaat uit alles wat we willen bereiken. We willen er nog zo’n zes nieuwe greenkeepers bij. Ook willen we

een secretaris of secretaresse aannemen voor de administratieve zaken binnen de greenkeeping afdeling. Alle huidige teamleden hebben input gegeven voor een procedureboek. Dat boek was een idee van onze superintendent. Daarin staan ongeveer zestig werkzaamheden tot in de puntjes beschreven. Iedereen werkt volgens deze procedures. Dat is belangrijk voor de veiligheid van de greenkeepers, voor de zuinigheid op machines, voor een uniforme en efficiënte werkwijze en voor een extreem hoge onderhoudskwaliteit. Ook schrijven Patrick Ryan of ik iedere morgen werkinstructies op een briefje voor iedere greenkeeper. Dat is belangrijk als straks het team groot is, want dan kun je de taken, die je verdeeld hebt, niet meer overzien. Volgens de procedure weten de greenkeepers dan: welke machine ze moeten meenemen; hoe ze de machine controleren voordat ze ermee op pad gaan; wat voor (regen)kleding ze moeten aantrekken; waar ze hun wagen bij de green precies moeten parkeren; hoe ze de vlag van de green moeten halen voordat ze beginnen; hoe dat ze die op de wielen van de wagen leggen zodat ze vlag droog blijft; hoe ze de green moeten bewerken; hoe ze om de vier banen moeten controleren of dat het gras goed gesneden is in verband met de gezondheid van het gras maar ook het afronden van de werkzaamheid en wat ze moeten doen voordat ze hun machine achterlaten bij de monteur, zoals aftanken, luchtfilter schoonblazen, urenstand opschrijven en de machine schoonmaken. De monteur tekent overigens ook een lijst af voordat hij de machine weer meegeeft voor de volgende klus. Bovendien houdt hij een logboek bij van alle werkzaamheden per machine. Zo is altijd duidelijk wie er verantwoordelijk is voor welke misstap. Verder verlangen we optimale communicatie van

Remy en Ab vormen samen het sportveldbeheerteam van De Kuip.

Alexander laat zijn greenkeepers een lijst aftekenen voor dat ze een machine meenemen of bij de monteur achterlaten.

elkaar en daarom lopen we met walkie talkies. Een nieuwe greenkeeper krijgt de eerste twee weken een buddy mee. Een buddy is één van de greenkeepers die hier al werken en voor wie de werkprocedures routine zijn. Ook al heeft een greenkeeper uitgebreide ervaring opgedaan op zijn vorige baan, toch moet hij leren werken volgens de procedures van The Dutch en het draaiboek uit zijn hoofd leren. De greens zijn heilig bij ons, daar mag niemand zomaar meteen op gaan maaien. Nieuwelingen beginnen met het maaien van de tee. Na die twee weken nemen Patrick of ik bij de nieuwe greenkeepers een examen af in alle verschillende onderdelen zoals maaien, bemesten, bespuiten, zorgvuldig meststoffen mixen, technische kennis van de spuitcomputer, handmatig dressen, etc. Als ze ervoor slagen, ontvangen ze per onderdeel een ondertekend certificaat. Als ze zakken, krijgen ze een herkansing. Als iemand moeite blijft hebben met een bepaald onderdeel is dat niet erg. Dan delen we hem daar gewoon niet voor in. Belangrijke taken moeten ze wel verplicht halen. In Engeland en Ierland bouwen alle greenkeepers hun arbeidsgeschiedenis op met certificaten en referenties. Wij willen dat op onze eigen wijze uitvoeren bij The Dutch. Bovendien borgen de competentiecertificaten de kwaliteit van de baan; aangezien de certificaten bewijzen dat de greenkeeper alles keurig heeft geleerd, kunnen we bij slecht uitgevoerd werk de greenkeeper verantwoordelijk stellen. Hij kan niet zeggen: 'Ik wist niet dat het zo moest', hetgeen een veel geuit argument is onder greenkeepers trouwens."

Zijn er nog zaken die je nog aan het leren bent?

Remy: "Ik ben heel bewust bezig met te leren 'nee-zeggen'. Deze winter wilde de selectie vaak op het hoofdveld trainen toen de trainingsvelden bevroren waren en dat blessurerisico's opleverde. Trainen op het hoofdveld probeer ik

Remy zaait, volgens de greenkeepersmethode, zo'n zes keer per jaar het veld in met een kleine machine in plaats van één keer per jaar met een grote machine. Hierdoor zijn de doelgebieden, zelfs na een barre winter, in goede staat.

zo veel mogelijk te voorkomen omdat dat niet bevorderlijk is voor de kwaliteit van het veld voor wedstrijden in het weekend. Toch geef ik vaak toe aan de wens van de trainer. Vooral als de trainer zegt dat het door recent verlies belangrijk is om er alles aan te doen om de komende wedstrijd punten te pakken. Dan wil ik meehelpen om hen succes te laten behalen in het weekend. Een dag later zit je echter met de ellende en moet je het veld weer optimaal laten herstellen. Ook wil ik leren duidelijker instructies te geven. Ik had onlangs aan de selectie gevraagd om buiten de lijnen van het hoofdveld te trainen. Ze waren toch een heel stuk het veld opgegaan. Dat ligt aan mijn manier van het neerzetten van een instructie, dat kan beter."

Alexander: "Ik ga nu heel erg mee met de ontwikkelingen die deze baan doormaakt: *realizing the dream* van de Schotse initiatiefnemers van The Dutch. In oktober willen we alle achttien holes openen en The Dutch wil dé internationale wedstrijd 'the Ryder Cup' in 2018 naar zich toe trekken en vele andere internationale wedstrijden. Ik ben nu dus vooral bezig om een doel te bereiken: de Nederlandse golfsport en greenkeeping internationaal op de kaart zetten. Ik geloof

sterk in het bereiken van doelen in het leven."

Welke dingen zou je nog willen veranderen met betrekking tot jouw huidige functie?

Remy: "Dat het aanzien van de terreinmeester omhoog gaat binnen het betaalde en amateurvoetbal. Voorgaande Feyenoord-trainers konden niet goed met mij communiceren. De huidige trainer pikt dat veel beter op, die is toegankelijk. Maar in het buitenland zie je sterspelers als Drogba bij Chelsea de groundsman na de wedstrijd een hand geven. Daar worden de terreinmeesters op handen gedragen! Ik weet niet of je dat ook in hun salaris terugziet. Ik vind dat terreinmeesters in Nederland in verhouding tot de verantwoordelijkheid die ze dragen meer mogen verdienen. Ik ben ook trots op de kwaliteit die we leveren: Dan Duffy, de Groundsman of the Year in Engeland, heeft ons veld eens bezocht en de kwaliteit ervan als zeer hoog beoordeeld. Die buitenlandse waardering moet meer overslaan naar ons land. Ik mis sommige greenkeeperszaken niet, zoals altijd gevaar lopen met onderhoud tijdens spel op de golfbaan. Ik ben eens door een golfbal geraakt op mijn arm. Ook de spanningen tussen spelers en greenkeepers die onderhoudswerkzaamheden doen, mis ik niet. Hier in De Kuip kun je in alle rust aan je meesterwerk bezig zijn. Wat ik wel mis, is de diversiteit van werken met verschillende machines aan diverse elementen zoals water, natuur, bomen, bunkers en verschillende grashoogtes. Maar we hebben toch verschillende machines in huis en er komen er wellicht nog wat bij."

Alexander: "Ik hoef op dit moment niets anders te zien aan mijn functie, want ik sta zelf aan de wieg van deze organisatie! Dat is het mooie aan mijn functie: ik heb invloed op wat er gebouwd wordt."

Het huidige greenkeeping-team van Alexander heeft voor input gezorgd voor een procedureboek. Hierin staan ongeveer zestig greenkeeping-werkzaamheden nauwkeurig beschreven.